

Svar:

Den væsentligste ændring med Nicetraktatens udformning af artikel 133 er, at den fælles handelspolitik udstrækkes til forhandling og indgåelse af aftaler på områderne handel med tjenesteydelser og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret. Dette betyder, at Kommissionen efter bemyndigelse fra Rådet forhandler på medlemslandenes vegne og indgår aftaler på medlemslandenes vegne (eksklusiv fællesskabskompetence). Der vil i disse tilfælde som hovedregel gælde kvalificeret flertal.

Der sker imidlertid ingen udvidelse af Fællesskabets mulighed for regulering internt i EU. Og når stemmereglen internt er enstemmighed, vil den også være det eksternt.

Der overføres ingen beføjelser i grundlovens forstand som følge af ændringen af artikel 133, jf. Justitsministeriets redegørelse af 26. februar 2001 for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Nicetraktaten.

I øvrigt henvises til den i spørgsmålet nævnte besvarelse af 10. marts 2001 (alm. del – bilag 885) samt notat af 27. februar 2001 (alm. del – bilag 831). Det vil næppe være muligt at tilføje yderligere hertil.

Spørgsmål 4:

Udenrigsministeren bedes oplyse, hvilken form for behandling i regering og Folketing der vil være en forudsætning for, at en dansk minister engang i fremtiden på grundlag af bestemmelserne i Nicetraktatens artikel 137 (TEF) og gældende procedurer i Danmark vil kunne medvirke til en beslutning om at lade fremgangsmåden i artikel 251 (TEF) anvende på artikel 137, stk. 1, litra d), f) eller g).

Svar:

I henhold til Nicetraktatens artikel 137, stk. 2, litra b) kan Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet lade fremgangsmåden i artikel 251 (fælles beslutningstagen og dermed kvalificeret flertal) finde anvendelse på samarbejdsområderne i artikel 137, stk. 1, litra d), f) og g), som omhandler:

- beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt,

- repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagerne og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse,
- beskæftigelsesvilkår for tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på Fællesskabets område.

Såfremt Kommissionen engang i fremtiden måtte fremlægge forslag om at lade fremgangsmåden i artikel 251 finde anvendelse på samarbejdsområderne i artikel 137, stk. 1, litra d), f) og g), vil et sådant forslag blive behandlet i regeringen og forelagt Folketingets Europaudvalg efter de sædvanlige procedurer herom, herunder i overensstemmelse med Europaudvalgets beretninger.

Hvis der til sin tid måtte være et ønske herom, vil spørgsmålet selvsagt også kunne gøres til genstand for en debat i Folketingssalen.

Spørgsmål 5:

Udenrigsministeren anfører i besvarelse af spørgsmål 87, jf. alm. del – bilag 885, at Domstolen tidligere har lagt den økonomiske ligevægt i sociale sikringsordninger til grund for sine afgørelser. Udenrigsministeren bedes nærmere redegøre for, hvilken vurdering af økonomisk ligevægt Domstolen i disse tilfælde har lagt til grund.

Svar:

I en vigtig dom af 28. april 1998 i sag C-158/96, Kohll, Sml. s.I-1931, udtalte EF-Domstolen, at »en risiko for et alvorligt indgreb i den sociale sikringsordnings økonomiske ligevægt kan udgøre et tvingende alment hensyn, som kan berettige« en begrænsning af det grundlæggende princip om den fri udveksling af tjenesteydelser.

Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt en luxembourgsk statsborger havde ret til at få udbetalt et tilskud til tandlægebehandling fra den luxembourgiske sygekasse, når tandlægebehandlingen havde fundet sted i en anden EU-medlemsstat uden sygekassens forhåndssamtykke. Efter den luxembourgiske lovgivning havde statsborgeren ret til at få udbetalt et tilskud til den pågældende tandlægebehandling, uden sygekassens forhåndssamtykke, hvis tandlægebehandlingen fandt sted i Luxembourg. Domstolen fandt, at den luxembourgiske lovgivning udgjorde en hindring for den fri udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 49, idet den af-